

Β' Μ Ε Ρ Ο Σ

- 22 -

Στρατιωτικό νοσοκομείο Ιταλικό. 'Ο αντιφασίστας ταγματάρχης-γιατρός έπισκέπτεται θαλάμους, τόν ακολουθοῦν ένας νοσοκόμος κι ένας διερμηνέας.

- Τώρα στο υπόγειο, τί συσσίτιο δόσατε στους κρατουμένους;

- Τό 5 δέν άγγίζει τίποτα, θηρίο, σκυλί, ούτε πεθαμένος ούτε ζωντανός.

Κατεβαίνουνε , μπρός στις πόρτες φρουρός. Στο 5 'ο Φώτης ανάσκειλος, άποσιελετωμένος, τό στραβό πόδι ψηλά, μέ κραμασμένα βάρη, δίπλα του τσίγκινο πιάτο, άπιαστο.

- Περνέ νό μαντζάρε; Μπεζόνια μαντζάρε..πρέπει νά τρώει, τρώς, πόσες μέρες μέσα στις καλαμιές; Σάλεψε τά δάχτυλα..

- Οί μερίδες είναι μετρημένες.

- Ξαναμετρήστε τις.. περιμένω..

Προθυμία και τσατίλα, φέρνουνε τή σοῦπα, ο γιατρός μυρίζει δοκιμάζει νά ένθαρρύνει τό Φώτη, αύστηρός και καλδναρδος.

- Μπόνο, μπουίσσιμο, καλό-καλό, θά σέ θρέψουμε, θά σέ γιατρψουμε..ειμαστε γιατροί, ντοτόροι.

'Ο Φώτης μέ κλειστά μάτια πολεμά νά γυρίσει πρός τόν τοῦχο.

Στό 7 ,ο Μανώλης μισοκαθιστός, σεντόνια κουβέρτες κουβάρι, τά πλευρά του φασκιωμένα, τό κεφάλι του δεμένο, κατεβάζει τό συσσίτιο χωρίς ανάσα, τούς κοιτάζει έχθρικά μά και μέ κέφι.

- 'Εσύ ο βετεράνος τρώς καλά, κοιμάσαι καλά, μιά

βδομάδα, δυό βδομάδες.

‘Ο νοσοκόμος: "μιά βδομάδα, δυό βδομάδες, ύστερα.." κάνει τήν κίνηση τοῦ κλειδιοῦ στήν κλειδαριά " ..καί φυλακή..".

‘Ο Μανώλης κάνει τήν ἴδια κίνηση, γελαῖ, ὁ γιατρός σοβαρός.

- Νά τόν ἀνεβάστε στό Β. τοῦ χρειάζεται ἥλιος..

- Αὐτός εἶναι ἀπομόνωση Ντοτόρ, αὐστηρός ὁ κανονισμός..

- ‘Εδῶ ἐγώ ἐφαρμόζω τόν κανονισμό.., φεύγει.

- Μᾶς τούς περιπιέται καλά τούς αἰχμαλώτους, ἄμ πῶς ὁ Ντοτόρος τοῦτος ὁ σοσιαλιστής, ὁ κερατᾶς.. λέει ὁ νοσοκόμος.

- Θά τούς πειποιοθοῦμε καί μεῖς ἔννοια σου.. καί τόν νεαρό αὐτόν ἰδιαίτερα, οἱ νεαροί τοῦτοι τρυπώνουνε παντοῦ, ξέρουνε πολλά.. λέει ὁ διερμηνέας.

- 23 -

Μαγαζάκι μπαλωματάδιο, κρέμονται παλιοπάπουτσα, κουρελοπαντόφλες, ἀρβῦλες μπαλωμένες, ἕνα ζευγάρι λαστιχένια ποδήματα καλούτσικα ἕνα χαρτί γράφει "τιμή 15 δριάδες λάδι", ὁ μπαλωματής δουλεύει μέ λυχνάρι. Μιά γυναίκα φέρνει ἕνα ζευγάρι παπουτσια ἐλλεινά, ὁ μπαλωματής τά ἐξετάζει, τοῦ λέει:

- Νά σέ ἰδῶ θά βρεῖς κάνε κομάτι λάστιχο γιά σῶλες .. ἄμ ποῦ νά ~~αὐτῶν~~ βρεθεῖ.. (σιγά καί κρυφά .. φέρανε δυό δικούς μας στό νοσοκομεῖο..) ~~θά σοῦ φέρω λαδάκι δυό δριάδες, φτάνει;~~ ὁ γιατρός τούς κοιττάζει καλά ἐνεῖνος ὁ καλός, ~~οἱ φασίστες λυσοῦσανε).~~ ~~μη~~

~~* Ἄμ δέ λυπᾶσαι τόσο πού καίει ὁ λυχνος σου, νύχτωσε ..δέ σκολνᾶς.. (σέ περιμένουνε αὔριο βράδυ.. ξέρεις, τό ποῦ),~~ αἴντε καλή νύχτα, καλό ξημέρωμα..

Έτοιμασία για τὸ βασανιστήριον μέσα στὸ ὑπόγειο τοῦ Νοσοκομείου, λουριά, ρόπαλα, φάλαγγα, σανίδα, ἕνας εἰδικὸς καποράλος ἐπιστατεῖ, κλείνει τὸ μικρὸ παραθυράκι, καρφώνει πάνω μιὰ κουβέρτα, γυρίζει διακόπτη ἀνάβει δυνατὸς προβολέας, φέρνουνε τὸ Φῶτη σηκωτόν.

- Αὐτὸς εἶναι κιόλας πτώμα, βρωμᾶ.

Τόνε ξαπλώνουνε χάμω, τοῦ τεντώνουνε τὰ χέρια πίσω, τὰ σφίγγουνε μέ στρόφιγμα, τονε ρωτοῦνε πρῶτα κοροϊδευτικὰ ἔπειτα λυσσασμένα:

- Ποιὸς ἔχετε ἀρχηγούς στὸ βουνό, λέγε- λέγε ὀνόματα..

Τέλεια σβήνουνε τὰ μάτια τοῦ Φῶτη, μέ τὸ σφίξιμο γουρλώνουνε, στραβώνει τὸ πρόσωπο, λιγοθυμᾶ.

- Πές πρῶτα τὸ δικό σου ὄνομα, στρῖβε του, στρῖβε τὸ λουρί, Παρτιζάνος ἔ, ποῦ τραυματίστηκες, ποιὸς σέ κρυψε;

- Εἶπαμε πὼς θά ξεράσει γρήγορα μά εἶναι κέρατο, σφίγγε Καποράλε.. λές νά μᾶς μείνει στά χέρια.. ἂν τὸ μάθει ὁ Ντοτόρος.

- Φέρτε τὸν ἄλλονε..

- Τὸ μικρὸ θά τὸν πιάσωμε κοιτάκι πρὸς κοιτάκι.. Κατεβάζουνε τὸ Μανώλη, ἀπὸ πρὶν ξεφωνίζει. Πετιέται ὁ καποράλος ὄξω, βάζει μπρὸς μιάν ἀκουμπισμένη μοτοσυκλέτα, Τώρα θόρυβος τῆς μηχανῆς ἀνακατωμένος μέ τίς φωνές.

- Μίλα διαολόσπερμα, ποιὸν εἶχες ἀρχηγό;

- Δέν ξέρω.. δέ λέω.. δέν ξέρω.. δέ λέω.. μάνα μου.. μανούλα μου..

- Ποιόν είχες σύνδεσμο, από δω δέ βγαίνεις ζωντανός..

‘Ο Μανώλης κάνει σάν τρελλός, τόν δένουνε πάνω στή σανίδα για χτύπημα στά πέλματα, κυλιέται χάμω μέ τή σανίδα, τό κεφάλι του ματώνει, μαζεύει μέ τή γλώσσα αίμα καί σάλιο φτύνει κατάμουτρα τό διερμηνέα, τόν πιάνει αυτός άπ’τό λαιμό τόν χτυπά μέ γροθιές, ό Καποράλος νευριάζει "δέν είναι μέθοδο αύτή νά παλεύεις μαζύ του.. τραβήξου.."

Σέ γοργό ρυθμό σύντομες σκηνές, λίγα λόγια.

α) Σπίτι φτωχικό μιά γυναίκα στήνει τ’αύτί, πάει μισοανοίγει τήν πόρτα, μοτοσυκλέτα καί στριγγλιές άλλεπάλληλες, κλείνει, κλειδώνει, ό άντρας βγάζει τά παλιοπάπουτσά του, άποκαμωμένος "τί τρέχει καλέ; " " ..αύτές οί γάτες πού νά μή σώσουνε", σκύβει, κουουλώνει τά κοιμισμένα παιδιά της, αναστενάζει "άχ ποιός έπεσε στά χέρια τους.."

β) Σέ άποθήκη παλιά ό νυχτοφύλακας έχει φουβού αναμένει ζεσταίνει τά χέρια του σιγοτραγουδά "τόν καυμένο τό Μποχόρη τί τοῦ κάναν στό παπόρι.. " άφουγκράζεται, ξυπνά ό πεινασμένος σιῦλος του καί ούρλιάζει, μιά τό ούρλιαχτό τοῦ σιύλου, μιά τό ανθρώπινο ούρλιαχτό από μακριά "άτιμοι.. " τρίζει τά δόντια ό νυχτοφύλακας, "ποιός είναι.. βάστα όποιος κι άν είσαι.."

- 25 -

‘Η παλιά σιοτεινή άποθήκη, βαρέλια σιονισμένα ~~καί ξύλα~~, ή φουβού αναμένη δίπλα στήν πόρτα, ό νυχτο -

φύλακας ζεσταίνει τά χέρια του, σιγοτραγουδά πάλι τό Μποχόρη. Κάτω από μιά σιάλα μέσα-μέσα ό μπαλωματής, μιά γυναίκα, ένας άντάρτης. 'Η γυναίκα: - Θ'άντέξουνε άραγε δεύτερη δόση; 'Ο Διοικητής δέ συγγρατεϊ τούς φασίστες, συυλιάσανε..

'Ο μπαλωματᾶς: "Νά δοθεϊ έγκριση από σᾶς του 'Αρχηγείου για τήν άπαγωγή-~~απόδραση~~ τους, ή όργάνωση πόλης έπιμένει άν μιλήσουνε θά κάφουνε κόσμο.. Έξάλλου ό κόσμος θά τό πάρει χαρά, ή χαρά είναι χόρταση, μᾶς ξέκανε ή πεϊνα.." 'Ο άντάρτης: "Μάθατε πῶς πιαστήκανε καί ποῦ, τούς ξέρει κανέννας;" 'Ο μπαλωματᾶς: "Δέν πιστεύονται νά μᾶς δόσουνε στοιχεϊα, ή συναγωνίστρια νοσηκόμα κατάλαβε πῶς ό Νεολαϊτος ό Μανώλης θᾶναι άπ'τίς όμάδες τής όπισθοφυλακῆς στίς έκρηθαρισκινές του Πευκιᾶ, ή μάνα του είναι μέ τίς έκτοπισμένες οίκογένειες κρατούμενη, ό άλλος δέ μιλα κανενός, κινδυνεύει τό πόδι του από γέγγραινα.."
-"Αυτόν δέ θά τόν προωθήσετε στό βουνό, μόνο τό Νεολαϊτο". 'Η γυναίκα: "Μήν έλειψε κανές, κανές άγνωσούμενος εκείνες τίς μέρες στήν υποχώρηση, έρευνήσατε;"

- Παίζομε συναγωνίστρια συντρόφισα νά κινδυνέφουνε πολλοί για χατήρι ενός καί νά έρευνουμε για βρυκόλακες; Παραλάβετε τον υπευθύνη σας, εξεταστε άν είναι ύποπτος.

- Σύμφωναι έχομε ειδικότητα σε ύπόπτους.. ~~καμένοι στο χυλό φουσοῦμε καί τό γιαούρτι..~~ Πόσους θά διαθέσετε για τήν έπιχείρηση; Θά χρειαστεϊ νά πᾶμε τούς δυό σηκωτούς, τά πόδια τους είναι άχρηστα, ~~τό 'χετε υπ'όψη σας.~~

- Ναί σηκωτούς καί τροχάδην πριν δοθεϊ συναργεμός..

καμιά δυό γυναῖκες χεροδύναμες, θά βρῆτε..

-Χεροδύναμες, ~~νταβραντισμένες~~ τῆς λαχανίδας δίχως λάδι..

-Νά τελειόνομε τώρα, τό ποῦ ἡ σύνδεση, ποιά ὥρα, εἴμαστε σύμφωνοι;

-Σύμφωνοι.

- 26 -

Στό καμαράκι τοῦ Φώτη, τό 7, ἡ καθαρίστρια μπαίνει σβύνει τό φῶς.

- "Αντε κοιμήσου παλλιανάρι μου.. πονᾶς; Κοιμήσου μά καί νά μήν παρακοιμηθεῖς.. ἄν ἀκούσεις καί τίποτα..

Ὁ Φώτης ἄσπρος, ἀκούνητος σά νεηρός.

Στό καμαράκι τοῦ Μανώλη, τό 5, τά ἴδια.

- Κοιμήσου γυιέ μου καί σύ.. ὠμορφα νά κοιμηθεῖς, ἄν ἀκούσεις καί τίποτα μέσ στή νύχτα μή σου φανεῖ ὄνειρο..

- θά μᾶς ξαναπάρουνε καλέ θεία κι ἀπόψε ἀνακριση..

-Βγάνε τό κακό ἀπ'τό νοῦ σου γυιέ μου, ~~οὔτε ἀπόψε,~~ ~~οὔτε ποτές,~~ κοιμήσου..μά καί μήν κοιμηθεῖς βαριά.. εἴπαμε..

Ἡ καθαρίστρα χαδεύει καί τό σιοπό βγαίνοντας:

- Ἐγώ μάμα μπόνο, μπόνο μάμα, γιά οὔλα τά παιδιά μάμα.

Τώρα ἡσυχία νυχτερινή τοῦ Νοσοκομείου, στεναγμοί βογγοί, ἀπ' ἔξω βήματα φρουροῦ, χασμουρητά. Κράξιμο πετεινοῦ, δυό σκιές ρίχνονται στόν πρῶτο σιοπό, τόν φιμώνουνε, τραβοῦνε ἀπ' τή μέση τους σιοινί τόν δένουνε τόν ρίχνουνε μέσα στή σιοπιά, παίρνουνε τ' ὄπλο τό πηλίκιο, ἀπ' τήν ἄλλη μεριά τῆς μάντρας σαλτάρουνε ἄλλες δυό σκιές, ~~δεύτερο~~ κράξιμο ἀδέξιο

τοῦ πετεινοῦ, μπαίνουνε στό Νοσοκομεῖο, κόβουνε μέ μιά φαλίδα κάτι σύρματα, ἕνας Ἰταλός βγαίνει ἀπ' τό Γραφεῖο μέ πιστόλι στό χέρι, τόν ρίχνουνε χάμω ἀρποῦνε τό πιστόλι, ξεφωνίζει, τόν μπαγλαρώνουνε..

- Δός του μιά νά ζαλιστεῖ καλά..

Ξετρυπώνει ἀπό μιά πόρτα τό κεφάλι τῆς Καθαρίστρας, τούς δείχνει μέ τό δάχτυλο τή σιάλα πρὸς τό ὑπόγειο ξετρυπώνουνε πέντ' ἔξη κεφάλια τρομαγμένα καί πάλι κρύβονται στά μισά τῆς σιάλας ὁ Μανώλης χοροπηδᾷ:

- Ἐγὼ εἶμαι..εἶμαι δῶ ..σᾶς κατάλαβα..ἐκεῖ, ἐκεῖ τό 7 εἶναι ὁ ἄλλος..

Ὁ Φώτης μέσα ξεφυχισμένος ἀπ' τήν ἀγωνία.

- Θά με' πάρετε;

- Βαστάσου καλά.. τράβα καί τό σεντόνι σου..

Τόν κοπανᾷ ὁ ἕνας στήν πλάτη, τό Μανώλη τόν στηρίζουνε πρῶτα ὕστερα τόν φορτώνονται κι αὐτόν σάν τσουβάλι, ~~ξεπίσω τους οἱ δύο ἔνοπλοι~~, χάνουνται.

- 27 -

Εὐδὶ πεθαμένου φτωχικό φτάνει στό Νεκροταφεῖο, παπᾶς καταμπαλωμένος μέ τό σταυρό καί θυμιατό, δύο γειτόνοι σηκώνουνε τήν κάσα, ἡ γυναῖκα του κλαίει:" Ἀχ Γιακουμῆ μου μερακλῆ σοῦ ἔπρεπε ἄντρα μου ἄλλη θανή, τά φύλαγες ὅλα σου ἄβαλτα νά μπεῖς στή μαύρη γῆς.."

- Μὴν κλαῖς θεία Μαρουδιώ οἱ καλοί -καλοί μπαίνουνε στή γῆς γδυμνοί ἄντε καί μᾶς πού τόν σηκώσαμε νά μᾶς δόσεις τό σακκάκι του.

- Καί τά παπούτσια του.. Πάτερ ἅμα τελειώσεις, πρίν τό ἀμὴν νά τοῦ τά βγάλουμε..

- Περιμένετε ἀθεόφοβοι, τόν φέλνω ἀκόμα.

Δυό γυναῖκες κουβαλοῦνε βιαστικῶς σέ καρτσάκι ἕναν νεκρό.

- Πέ του κι αὐτουνουῦ καμιά εὐκή Πάτερ..σέ προλάβα-
με..

Προχωροῦνε πρὸς τό μνημα, ὁ νεκροθάφτης μέσα ὄρθιος.

- "Ἄς τούς βάλουμε καί δυό-δυό, φέρτε τά δελτία τους.

- Πού δελτία χριαστιανέ μου αὐτός ἀπ' τήν πεῖνα πέθα-
νε..

- Πιάστε σιάψτε καί σεῖς μωρέ γυναῖκες, ἀνάλαδα χόρ-
τα τρώω κι ἐγώ ἀκοῦτε..~~μηδέ χυλό,~~ νά κι ἄλλη πελα-
τεία.

Μιά μάνα βαστᾶ τό νεκρό παιδί της ἀγκαλιά, βογγᾶ.

- Φέρ' το χωρᾶ κι αὐτό.. ἐδωνά στήν ἄκρη, τί κλαῖς
καφερή; 'Εκεῖ πού θά πάει θά φάει..

Τελειώνουνε, φεύγουνε. Ξετρυπώνει ἄλλο ἕνα καρτσά-
κι μέσα ὁ Φώτης κουκουλωμένος σά νεκρός, ἡ καθαρί-
στρα τό σπρώχνει, ἀνταμώνουνε μέ τό νεκροθάφτη, μι-
λοῦνε κρυφά.

-'Από κεῖ πέρασε τονε, ἀπ' τήν πορτίτσα πίσω ἀπ' τό
ἱερό, θά τόν πάρω στόν ὦμο, τό καρτσάκι νά βγεῖ ἄ-
δειο ἀπό δῶ..

- 28 -

'Ἡ φυλακή-καπναποθήκη γιά οἰκογένειες πατριωτῶν, χω-
ρίσματα μέ κουρελοῦδες, μέ τσουβάλια προσπάθεια δρα-
ματικῆ γιά καθαριότητα ΚΑΙ διακόσμηση, ἀραδιασμένοι
μπόγχοι, σέ ^{γενεκεδῶς} ~~κουεῖ~~ ἄδειο κονσέρβα κλωνί γαζία. Συνω-
στισμός, πρωῖνό συγύρισμα, ἡ μάνα τῆς Γιασεμῶς ἀγαλ-
ματένια, ~~θλιμμένη~~, τινάζει, διπλώνει στρωσίδια, ἡ
Γιασεμῶ σφουγγαρίζει, κέφι νεανικό ἀναπόφευκτο κάθε
τόσο σιγοτραγουδᾶ "τῆς ἐληᾶς τά φυλλαράκια κλπ." ἴδιος

σκοπός μέ τό "κίνησα ν' ἄρθω τό βράδυ". Θυμᾶται τή σπηλιά τό Φώτη, ~~ἔ τό βῶδι..~~ τώρα μερικέσ βγαίνουνε στό διάδρομο γιά ρόφημα, ὁ Ἴταλός τῆς διανομῆς προσέχει, τή Γιασεμώ τῆς γλυκογελαῖ, τῆς βάζει δυό κουταλιές ζάχαρη στό κύπελλο της, τοῦ τό πετᾶ στά μοῦτρα, ἐνεῖνος πάλι χαχανίζει, ὁ "Ἕλληνας φρουρός τρέχει νά τή χτυπήσει, μπαίνουνε ἄλλες μπρός, τή μαλλώνουνε, ἡ μάνα της τρέχει τήν τραβᾶ τή ρίχνει πίσω της, ξαναπιάνει αὐτή σκούπισμα, σφουγγαρίσμα. Ὁ φρουρός ἀπ' τήν ἀνοιχτή πόρτα περιγελαῖ καί βρίζει:

- Ἐσεῖς σκουπίζετε, σφουγγαρίζετε μωρή ξεσηκισμένες, καλή κι ἡ φυλακή, καλό καί τό συσσίτιο.

- Καλάμια στό λαιμό σου..

- Τά σπίτια σας ξέρετε πώς σᾶς τά κᾶψανε;

- "Ἄμ πῶς δέν τό ξέρομε.. εἴσαστε παλλικάρια.

- Κι ὁ Πευκιᾶς μαύρη καψάλα, πάει κι ὁ Πευκιᾶς..

- Θά βροῦμε χωράφια παχιά, θά τά σπείρομε.

Τήν τραβοῦνε πάλι μέσα οἱ γυναῖκες "μωρή στομα-τού, μωρή γλωσσού, ~~θά μᾶς κᾶψεις~~, θά στήν κόφομε τή γλώσσα..

- Θάτά λέω μέ τά δάχτυλα..

Τῆς δίνει I-2 χαστούκια ἡ μάνα της, μαζεύουνται γυναῖκες. παιδιά μπουλούκια, ἕνα μπουλούκι κᾶπως καλδκαρδες κᾶνουμε γοῦστο, ἄλλο μπουλούκι πάντα φοβισμένο, ζαρωμένο- ~~ξεχωρίζουνε~~.

Ξαφνική ἀναταραχή, ἀγγελιοφόροι, δεσμοφύλακες ἀγριεμένοι, κλείζουνε οἱ πόρτες ὅλες.

- Κάτι τρέχει..

- Ὁ θεός νά μᾶς λυπηθεῖ..

Ἡ Γιασεμώ εἶναι σκαρφαλωμένη σ' ἕνα φεγγίτη πάνω

- ἀπ' τήν πόρτα, ξαφνικά ξεγλιστρᾶ χάμω φωνάζει πνιχτά:
- Οἱ ἀντάρτες λεφτερώσανε δικούς μας..
  - Τί λές μωρή μίλα σωστά..
  - Κεῖνος δά ὁ Ἀμεντέος τό λεγε στόν τροφοδότη.
  - Πόσους μωρή Γιασεμάκι καί ποῦ;
  - Εἶπε διακίόσιους, εἶπε εἵκοσι καλά-καλά δέν κατάλαβα..

Μέ μιάς ξεδιαλέγονται καί πυκνώνουνε οἱ δύο διαφορετικές ομάδες.

Οἱ τρομαγμένες: "ἄχ ἐμεῖς θά τά πληρώσομε Χριστάκι μου.."

Κι οἱ ψυχωμένες ~~ὅσες ἐλπίζουνε~~ ".ἄϊντε πιά..νά πάρει νά δόσει καί γιά μάς.."

Γίνετα σαματᾶς, πῦλες, πόρτες ἀνοίγουνε κλείνουνε σπρώχνουνε μέσα ἕνα καινούργιο μπουλοῦκι γυναῖκες, κοπέλλες, μεσόκοπες, γριαδίτσες, ἐργάτισσες, νοικοκυρές, μεγάλο στρίμωγμα, φωνές ὑστερικές, ἀμέσως πάλι ξεχωρίζουνε οἱ λίγες ἀτάραχες κι οἱ παραλογισμένες, παρηγοριές, συμβουλές.

- 29 -

Πολύ φτωχικό μισοάδειο καμαράκι, κρεβάτι μέ σανίδια καί στρίποδα, ὁ Φώτης κουκουλωμένος, μπαίνει ὁ Μπαλωματᾶς, καθίζει κοντά -κοντά σέ σκαμνί.

- "Ἐχω ἐντολή, σέ ρωτῶ ὑπεύθυνα εἶσαι ἀντάρτης, πῶς λέγεσαι;

- Φώτης Πολυχρόνης τοῦ Θεοδώρου, εἶμαι ἀντάρτης, βόρειο συγκρότημα, ομάδες τοῦ Ἀριστείδη.

- Ἐδῶ πῶς βρέθηκες, ποῦ ἦσουν; Μίλα σιγά μή βιάζεσαι.

- Τραυματίστηκα στήν ἐπιχείρηση τοῦ Παραλιακοῦ πού

χτυπήσαμε τήν έφοδιοπομπή, μέ κρύφανε σέ σπηλιά, στή Χαμωσπηλιά, έσεῖς έδῶ πού νά τήν ξέρετε.. μ' άφίσανε ούτε ξέρω πόσα μερόνυχτα.." στριφογυρίζει, τaráζεται, ό άλλος τοῦ λέει "σιγά, μέ τή σειρά".

- "Ένα κοριτσάκι έβοσνε τήν κατσίκα της, φώναξα καί μ' άκουσε, ήρθανε μέ τήν έρημήτισσα τοῦ "Αη Γιάννη, μέ ξεφράξανε καί μέ κρύφανε, ύστερα μέ φευγατίσανε διά θαλάσσης νά βγῶ πρός τό νότιο συγκρότημα.

- Καί ποῦ σέ πιάσανε;

- Στο Βουρλοπόταμο στίς καλαμιές μέ' βρε ένας τσομπάνης, ό σκυλος του μέ δσμίστηκε μέ παράδωσε σ' έναν μοτοσυκλετιστή καραμπινιέρο.. ήμουνα σά νεκρός.. δέν είχα πλησιάσει πουθενά, δέν είχα βάλει τίποτα στό στόμα.. Στο Νοσοκομείο μέ κύτταξε καλά ό αντιφασίστας γιατρός μά πάλι δέν άνοιξα τό στόμα μου.. μ' έχετε καί σεῖς γιά ύποπτο..

- Πῶς νά μή σ' έχομε.. θά καταλάβεις καί σύ αν είσαι ^{αὐτός πρ} ~~οτι~~ λές πῶς είσαι.. Ξέρεις τόνομα τοῦ κοριτσιοῦ πού σέ γλύτωσε, τό χωριό της;

- Γιασεμώ από χωριόν Μακρυνέϊκα, περιφέρεια Φτεριά, Πτεριά, έχει αδερφό άντάρτη..

- Άδερφό άντάρτη, έπώνυμο;

- Δέν ξέρω τό έπώνυμο, Μανώλης τ' όνομά του..

- Καλά, τό σημειώνω, περίμενε, θά ξηνάρθω..

- Περιμένω.. " τόν πνίγει λυγμός: "όλο περίμενε μου λένε.." καί ~~πάλι κάνει καρδιά~~ " .. ήρθα στά θάνατο, ~~περιμένω~~, δέ θέλω νά πεθάνω καί νά μέ θάψουνε ύποπτο, άνοῦς συναγωνιστή, ~~σύντροφε~~ πῶς νά σέ πῶ..

- θά σοῦ στείλομε καί δικό μας γιατρό..

- Γιατρός μου θάνατι ο άερας του βουνοῦ μέ τ'άν-
τάρτιο... ~~δέ θά βρεθεῖ κανέννας ἀπ'τό συγκρότημά~~
~~μας, τόν Κεπατάνιο μας τόν 'Αριστείδη τόν ξέραμε~~
καί Δίκαιο 'Αριστείδη.

- Αἴντε ἡσύχασε.. εἶσαι κι ἐφτάφυχος..κι ἐδῶ πάλι
κοντά μας εἶσαι... *δα ξεδιαλυναν 219.*

- 30 -

* Σέ τοποθεσία ἔρημη, κοντά σέ ἀρχαῖα τεῖχη συναν-
τηση μυστική, ἐπίσημη: τρεῖς ἀντιφασίστες ἀντι-
πρόσωποι: ἕνας λοχίας πυροβολητής, ἕνας λιμενι-
κός ἀξιωματικός, ἕνας ναύτης ἀνακεφαλαιώνουν τή
συμφωνία μέ δύο ἀρχηγούς ΕΛΑΣΙΤΕΣ καί τό γραμμα-
τέα μπαλωματῆ. Παρών κι ἕνας ἀντάρτης διερμηνέας.
Κάθε μιά φράση τῆς συμφωνίας καμπανιστή σά στῖχος,
ἐλληνικά κι ἔπειτα ἰταλικά.

- Σέ πέντε ἡμέρες τήν 6η νύχτα /τό σῆμα μέ τόν ἀσύρ-
ματο αὐτό πού ὀρίσαμε/ δηλαδή δέχτηκε τή συμφωνία ἡ
ὀργάνωση/ ἀρχίζομε διαβήματα μέ τά αἰτήματα/ χαλά-
ρωση τῆς τρομοκρατίας/ ἀπόληση τῶν γυναικοπαίδων /
μεταφορά στά χωριά τους/ δοκιμαστική διακοπή ἐχθρο-
πραξιῶν /ἀποστολή ὀπλισμοῦ, μέ τούς δύο φορεῖς πού
διαμεσολάησε
εἶπαμε... σύμφωνοι... Ταυτόχρονα μέ τό ραδιοφωνικό
σῆμα/ στό λόφο τοῦ "Αη Λιά/"Αη Λιάς ὁ Πρωνιαῖς-Τέσ-
σερις φωτιές συμφωνία δεχτή/άν χρειαστεῖ μικρή ἀνα-
βολή δύο φωτιές/ ἄν χρειαστεῖ κι ἄλλη συνάντηση
βρίσκομε δυσκολίες / μιά-μιά φωτιά/ συνεννοηθήκαμε;
Σφίγγουνε θερμά τά χέρια, τέσσερις σκοποῖ ἀντάρτες
παρουσιάζουν ὄπλα, ξαφνικά ὁ Μανώλης σκοπός κι αὐ-
τός πασάρει τ'ὄπλο πού παρουσιάζει στόν διπλανό, τρέ-
χει κόβει ἕνα κλωναράκι ἐλιά μέσ στούς σωρούς πού
σκειπάζουνε τό χαράκωμα τό προσφέρει στό ναύτη.

- Πάρτο έμεϊς τόχομε σημάδι τῆς εἰρήνης ἀπ'τόν καιρό τῆς θεᾶς 'Αθηνᾶς..Έτσι πές του.

- Κι έμεϊς τό ἴδιο.. ἀπ'τόν καιρό τοῦ Νῶε, πές του.. 'Αγκαλιάζονται, χαιρετιοῦνται.

Κατά τήν 'Ανατολή ὁ οὐρανός φώτισε γλυκοχαράζει, ὁ ἕνας 'Ιταλός χαιρετᾶ, κουνᾶ τό πηλίκεό του.

-"Ομορφη μέρα, μπέλο τζιόρνο.

Σκορποῦνε ὅλοι χάνουνται σά φαντάσματα, ~~τοπεῖτο ἄδαιο.~~

Σέ γοργό ρυθμό λίγα λόγια

- α) Κρυφώνας τοῦ ἀσύρματου στό βουνό, φωνή μακρινή, στριγγιά σφυρίζει ἀπ'τό μηχανήμα "προσοχή, προσοχή" τινάζουνται οἱ δυό νυσταγμένοι φρουροί, ὁ χειριστής σέ ὑπερένταση "μῆκος τάδε..ἀναμετάδοση συμμαχικό στρατηγεῖο : ἀνατροπή τοῦ Μουσσολίνι, ὁ Μουσσολίνι ἀνατράπηκε, στή Ρώμη προσωρινή Κυβέρνηση διαπραγματεύεται συνθηκολόγηση, κατάπαυση πυρός, ἐπαναλαμβάνομε.." *Εμπληξη, ἀσυγκράτητη χαρά στά πρόσωπα, ὁ ἕνας φρουρός πετιέται πάνω, παίρνει δρόμο "...δέ θά σέ πιστέψουνε, στάσου πάρε τό γραπτό.. νά τό.. έδῶσαι ἀνόμα.."
- β) Στό ἀρχηγεῖο τοῦ βουνοῦ νύχτα, διπλοσκοποῖ σέ ἀπόσταση ἀναβοσβύνει φακός "ποιός τρελλός, ποιός στήν ὀργή..ἄλτ σύνθημα παρασύνθημα.." "...συναγωνιστή ἀνακωχή, ξύπνα τους.." συναργερμός, ένθουσιασμός, πετοῦνε δίκοχα σακκίδια στόν ἀέρα, μερικοί πυροβολισμοί, ὀργή ἀρχηγοῦ "παλαβώσατε.." διαταγή "στά ὄπλα", στόν ἀσυρματιστή διαταγή: "ἐπαφή μέ ἀντιφασίστες στή Χώρα ζητοῦμε συνάντηση.. ἀνάγκη νά συναντηθοῦμε.. δυό πεζοδρόμοι ἀμέσως, ποιός εἶναι γρήγορος ἀστραπή.." "έγώ" "έγώ" "συνάντηση στό 22 χιλιο-

μετρο στ' ἄρχαῖα τείχη βασίλειμα τοῦ ἡλίου..". Ἐν-
τάρτες σχολιάζουνε "ἔχομε σφίξη μεγάλη, λέω..". "ἔ-
χομε δόλιο σύμμαχο νά λές.."

- 31 -

▲ Λόφοι πάνω ἀπ' τή Χώρα, πανόραμα βουνά, βουναλάκια,
σπίτια, λιμάνι, βγαίνει ὁ ἡλιος, ὁ Μανώλης σιοπός
τουρτουρίζει.

- "Αἴντε φήλωσε ἡλιε τῆς λεφτεριᾶς νά ζεστάνεις τό
κοκκιλάκι μας, μωρέ ἀγιάζι στά χαμωβούνια τους..
ξύλιασα..

Φτάνει ἕνας σύνδεσμος, πᾶνε στόν ὑπεύθυνο, δίνει ἀ-
ναφορά:

- Στά χέρια μας εἶναι οἱ λόφοι ἀπό Μῦλο Σιταρᾶ μέ-
χρι Ἄη Λιᾶ τοῦ Πρυνᾶ κι οἱ δημοσιές ἀπό Ἄνω Μα-
χαλᾶ ἴσαμε Τελωνεῖο, ἐσᾶς τό μάτι σας στηλωμένο, πά-
νω στό φανάρι του μουράγιου ἄγρυπνα, οὔτε νά παίξει,
περίμενε: κόκκινη φωτοβολίδα "παραμείνατε στίς θέ-
σεις σας" πράσινη: "συγκέντρωση στό Παλιό Γυμνάσιο,
θά συγκρουστοῦμε".

Οἱ φασίστες κλειστίκανε στήν Καραμπιναρία, δέν παρα-
δίνουνε τά ὅπλα σέ μᾶς, γιά νά ξέρετε, ἦρθε καί ση-
μα τῶν Ἐγγλέζων στό Διοικητή τόν Ἰταλό πώς φτάνου-
νε,.

- Τί σήμερα, τί αὔριο, ~~τούς τά πήραμε~~, λέφτερο πιά
τό νησί, ~~ἔλα τοῦτα λέφτερα~~, ~~δικιά μας~~..

Ὁ Μανώλης συνεπαρμένος δείχνει ὅλα περιστροφικά
μέ τό χέρι ἀπλωμένο καί φαντάζει ἀντίθετα στόν ἡλιο
σά σχεδιασμένος πάνω σέ φωτεινό πανί".. νά στήσω ἐ-
δωνά στό κλαρί τή σημαία μέ τό ΕΛΑΣ, ἔχω μιάν ἐτοι-
μη στόν κόρφο..

- Ἐσύ ἀκόμα παίζεις.. κρῖμας τό μουστάκι σου..

- Νά χτυπήσουνε μπάρεμ' οἱ καμπάνες.."

Στήν αποβάθρα τοῦ λιμανιοῦ ξεμπαρνᾶρει ἕνας ταγματάρχης "Αγγλος καί δυό τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ἕνας μέ πολιτικά πού μιλάει, κουνιέται σά γυναικωτός κι ὁ διερμηνέας, καλοξουρισμένοι ὅλοι, ἀτσαλάκωτοι, τούς ὑποδέχεται ὁ λιμενικός ἀντιφασίστας ἀξιωματικός, ἕνας ἀντάρτης ἀρχηγός καί μικτό ἀπόσπασμα ναῦτες Ἴταλοί κι ἀντάρτες.

Ὁ "Αγγλος ταγματάρχης: "Τί βαθμό ἔχετε Κύριοι;
- Εἴμαστε ὑπεύθυνοι ἐντεταλμένοι νά σᾶς ὑποδεχθοῦμε.

-Εἶναι βαθμός τό ἐντεταλμένος καί τό ὑπεύθυνος;

- Ὁ ἀνώτερος ἐδῶ..

- Πάντως γραφικό, γραφικώτατο σύμπλεγμα.. λέει ὁ γυναικωτός καί μέ δῆθεν ἀδιαφορία: "...πόση δύναμη ἔνοπλη ἀντιπροσωπεύετε; "

- Κάθε μέρα πληθαίνομε..

"Ἐνας ἀπλός ἀντάρτης "τί πά νά πεῖ τό "γραφικός" ~~συναγωνιστή~~, τό 'πε καί "γραφικώτατος";

- Τά τέτοια τους τά βερνικωμένα.. δέν τούς βλέπεις.. αὐτό θά πεῖ.. δέ μοῦ φαίνονται καλά τά πράματα.."

Τώρα προχωροῦνε, κόσμος ἀραιός τούς χαζεύει, κάποιος πετιέται ἀπό ἕνα κατάστημα, χαιρετᾶ τούς "Αγγλους μέ ὑπόκλιση. Ψίθυρος "Κερατᾶ μαυραγορίτη.."

'Από ἕνα παράθυρο δυό χέρια ξεπροβάλουνε κρεμνοῦνε μιά σημαίτσα ἐγγλέζικια, ψίθυρος "...ρουφιάνοι..".

'Από σοκιάκι ξεμπουρνᾶρει ἕνας ἀξιωματικός μαυροχίτωνας, συνοδεία του δυό χωροφύλακες τρέχει πρὸς τούς "Αγγλους, σηκώνει τό χέρι χαιρετᾶ φασιστικά, ἕνας ναύτης τοῦ κοπανᾶ τό χέρι καί τοῦ τό κατεβάζει, ὁ "Αγγλος ταγματάρχης στραβομουριάζει ἔπειτα

χασκογελα̃, ὁ φασίστας ξεφωνίζει: "Ἐγὼ καμπαλέρο Κολονέλο παρτιζάνοι τοῦτοι κομουνίστι, Γκερέτσι, Ἴταλιάνο ἀναρκίστι.."

Ὁ ὑπεύθυνος ἀντάρτης ἀύστηρά "Πάρτε τον". Κάτι πάει νά πεῖ ὁ Ἐγγλέζος, τόν κόβει "θὰ τὰ φέρομε τώρα λέτε ὅλα πάνω-κάτω; οἱ φασίστες δεχτοί ~~μπροστά σας καὶ δικοί μας κατήγοροι;~~ ^{ἀπὸ τὸν Σιμπαχας}". Κάνει τή χειρονομία τὰ πάνω-κάτω, στούς συνοδούς ἀύστηρά "στά κρατητήρια τοῦ Φρουραρχείου.. καὶ ~~σεῖς οἱ δύο ὑπὸ κράτηση..~~"

- 33 -

"Ἐξω ἀπὸ ἰταλική ἀποθήκη διανομὴ τρόφιμα, πλῆθος ἀγριεμένο καὶ συνάμα περίχαρο, σπρωξίματα, βρισιές, παρακάλια, φοβέρες "κι ἐδῶ ἀδικίες" "γυιέ μ'τό παιδάκι μας εἶναι 3 χρόνων δέν ξέρει τί θὰ πεῖ κρεατάκι, μιά κουνσερβίτσα δόστε μου.." "καλέ σύ μέ τό μαδημένο γουνάκι ἐσύ πῆρες καὶ χτές.." σιοποὶ ἀντάρτες προσπαθοῦνε νά ἐπιβάλουνε τάξη "στή σειρά, μέ τή σειρά ὅλοι.."

Φτάνουνε καὶ κάμποσες γυναῖκες ἀπ'τίς φυλακισμένες ἀνταρτομάνες καὶ οἰκογένειες πού ἐλευθερωθήκανε κι ἡ Γιασεμὼ μέ τή μάνα της ρωτοῦνε σιοπούς ἐδῶ-ἐκεῖ "μὴν ξέρεις γυιέ μου κανένανε Μανώλη, ἕνα μελαχροινό παιδί, ἀντάρτης κι αὐτός.." εἴμαστε πολλοὶ ἀντάρτες καὶ πολλοὶ Μανώληδες θεία", "κι ἐγὼ ἀντάρτης κι ἐγὼ Μανώλης, μέ θές; " ἡ Γιασεμὼ τσατίζεται: "τέτοια σὰς μάθανε νά λέτε; ποῦ νά πᾶμε νά ρωτήσωμε;" "Ἐπίθετο νά μᾶς πεῖς.." "Ἐπίθετο Τραχανᾶς, ὄνομα πατρός Ἀρίσταρχος" "Βρέ τό Μανώλη γυρεύετε ἀπ'τὰ πάνω Μακουνέϊνα.." "Τό Μανώλη γυρεύουνε.. μωρέ εἴμα-

στε μαζί στο Παρατηρητήριο, βρέ κατεβήκαμε μαζί..
τρέχα βρέ ως τό Φρουραρχείο.." Σέ λίγο νά ό Μανώ-
λης, "νά ό Μανώλης.. ήρθε ό Μανώλης" σάν τραγού-
δι, "Μάνα έγώ.. δέ μέ γνωρίζεις.. μωρή Γιασεμάκι,
Γιασεμώ.." 'Η μάνα του βρίσκει έναν τοίχο άκουμπά
καί τόν κυττάζει, άγκαλιές, δάρκνα, "Μωρή νά κι ό
Φώτης, ~~δέν τόν είδες~~ που τότε γλύτωσης..δέ μιλάς..
που σοῦ στείλα τό μήνυμα, γιά τά χόρτα καί μυρώνια,."
'Ο Φώτης έρχεται κούτσα-κούτσα, ήτανε καθισμένος μ'
άπλωμένο τό κουτσό του πόδι σ'ένα κασόνι άδειο, εί-
ναι συγκινημένος, ή Γιασεμώ φιλοκοκκινίζει, δίνει
τό χέρι πολύ συγκρατημένη "γεια σου" "Εσύ δέν τόν
ήβρες στή σπηλιά καί τόν βγάλατε;" "καί τόν φευγατί-
σαμε.. άμ πώς.." "Πάνω στήν ώρα βρέ παιδιά νά κι
ό Ντοτόρος.. τοῦτος μάς έσωσε καλά-καλά..γεια σου
Ντοτόρο.." Περνά ό Ντοτόρος κατάκοπος, συλλογησμέ-
νος τόν κυκλώνει ό κόσμος "ζήτω τοῦ Ντοτόρου "Γεια
σου βαθιά ψυχή.."πᾶνε δυό -τρεῖς άντάρτες νά τόν
σηκώσουνε στά χέρια, ξεφεύγει: "Όλα παιχνίδι όλα
φιέστα έδῶ μέ μιά κουνσέρβα, καλή καρδιά, έ πόβερο,
πόβερο καυμένο λαό, λίγα όπλα, όμορφα παλλικάρια,ζή-
τω, ζήτω, θηρίο μεγάλο ~~έτσι~~ νικουῦμε φασισμό.."

- 34 -

Σέ δημόσιο δρόμο ένα σαράβαλο φορτηγό ίταλικό μέσα
στιβαγμένες γυναῖκες, ή Γιασεμώ, ή μάνα της, ό Φώ-
της, μπόγοι, μπογαλάκια, ό Μανώλης κρεμασμένος ό
μισός άπ'έξω, 'Ιταλός κεφᾶτος στό τιμόνι τραγουδά
"παντιέρα ρόσσα "όξω, βία πόρκο Μουσσολίνι.."
Θαυμασμός τῆς Γιασεμώ "έχουνε κι αυτοί φασίστες
κι αντιφασίστες; " "..κι αυτοί δά κι άν έχουνε.."
λέει ό Μανώλης , ό Φώτης σοβαρός, άμίλητος. Κάθε

τόσο ή μηχανή σταματά, βράζει, παγώνει, κατεβαίνου-
 νε, σπρώχνουνε, ξεφορτώνουνε, ξαναφορτώνουνε, άστεϊα.
 φτάνουνε στό μισοκαμένο χωριό, κατεβαίνουνε, δρόμοι
 φραγμένοι άπ'τά γκρεμισμένα ντουβάρια, ή Γιασεμώ
 παρατηρά, ~~σχολιάζει~~".. ποϋ-'σαι θειά Σπυριδιτσα δύο
 μισά ντουβάρια θά τά βρεϊς, τυχερή.." "μπρέ τοϋ Σπαγ-
 γοραμένου ή σκέπη άνέρια, μόνο πώς μαύρισε..έμ κι ή
 φωτιά τούς πλούσιους λυπάται.." Περνοϋνε μπρός στή
~~μαρμαρένια~~ βρύση τρέχει ό Μανώλης άνοίγει τή σκου-
 ριασμένη κάνουλα "..τρέχει, τρέχει.." μαζεϋουνται ,
 σκϋβουνε, πίνουνε, νερό άθάνατο..", ή μάνα τους κα-
 θίζει χάμω, λύνει τό τσεμπέρι της, τραβᾶ τίς άκρες
 ρυθμικά καί κλαίει, θυμήθηκε τόν άντρα της "ποϋ εί-
 σαι νοικοκύρη μου άχ έμεϊς πήγαμε-ήρθαμε, άχ έσύ
 ποϋ είσαι καί ποϋ κείτεσαι άχ βρύση ~~άστéρεφτη~~,στόν
 κάτω κόσμο τί νερό πίνουνε οί άξιοι άντρες.." "Ελα
 μάνα πᾶμε.." τήν τραβοϋνε, "τό ντάμι μας δέ βούλια-
 ξε άχ φαρρῆ μου, άχ Κόκκινη μου, μουλάρια μουλαράκια
 μας, ψαρρῆ μου πού κλωτσοϋσες,άς ήσουνα δῶ νά κι άς
 μέ κλωτσοϋσες κάθε μέρα..καί δυό φορές τή μέρα..",
 ο Μανώλης γυρίζει βλέπει τό βουνό, θυμᾶται τά βώδια,
 σάν όνειροπαρμένος "άραγε άπομείνανε βώδια στόν "Αη
 Λιά.. όμορφα ζωντανά.." ό καφετζῆς λέει μέ βαριά
 καρδιά".." ~~έσεϊς~~ ^{έσεϊς} σιοτώσατε ~~πρωτοι~~, ~~έσεϊς~~ ^{έσεϊς} οί ~~πατριῶ-~~
~~τες~~..Είμάστανε μιά βδομάδα νηστικός.. "κι έμεϊς πιό
 νηστικοί, μήνα 'Ιούλιο μέ τό φεγγάρι ξεμοναχιάσαμε
 τέσσερις, τά χουγιάξαμε, κατά τοϋ Δαιμόνου τό πάτη-
 μα, πέσανε μέσα, τά μαζέψαμε από τήν κάτω μεριά, τρώ-
 γαμε κρέας τρεϊς μέρες, όλο τό χωριό, ξαναπήγαμε άλλ-
 λη μιά φορά μά γκρεμίστηκε ό μπάρμπα Γιαννακός ένεϊ
 κι άπόμεινε.. ποιός είχε άνάηαρα νά τόν σηλώσει, τά
 ίδια τ'άγριοπούλια τόν καθαρίσανε κι αυτόν.."

"..κι ὁ Μελίσης κεῖνο τό ταυρί, κεῖνο τ' ὄμορφο τό
καμαρωτό", ρωτᾷ ὁ Μανώλης, ὁ καφετζῆς κουνᾷ τό κε-
φάλι"...πόλεμος..χαλασμός ξεφτελισμός στούς ἀνθρώ-
πους καί σέ ζωντανά.."
Ἡ Γιασεμώ ξεφωνίζει "...δυό
αὐγά καλέ μάνα ἡ Πιτσιλωτή μας μέσ στά κλαριά..
πούλ..πούλ.. ὀρνιθίτσα μου.. δυό-τρία-τέσσερα-πέν-
τε αὐγά.. ἔλα ὀρνιθίτσα μου, μπᾶς καί κλωσᾷ, φοβή-
θηκες;

- 35 -

Τό παραθαλάσσιο καφενεῖο, μισοκαμένο, ρηγμένο, σπα-
σμένα τραπεζάκια, κουτσές καρέκλες, ὁ Φώτης κι ὁ
Μανώλης καθήσανε στό κατώφλι τῆς πόρτας, ὁ καφετζῆς
μέσα μπρός στό τζάκι κάνει πώς βαστᾷ μπρίκι στή φω-
τιά, φήνει καφέδες "πῶς τούς πέρνετε γλυκό βραστόν,
βαρυγλυκόν;" ὁ Μανώλης φωνάζει "ὁ δικός μου ναί καί
ὄχι" "φωνάζετε τήν παραγγελία καμπανιστά..νά φύγου-
νε τά στοιχιά.. ἐδῶ εἴμαστε πάλι.."

Ὁ Μανώλης σηκώθηκε, φάχνει στίς γωνιές, πεταμένα
πράματα, ἕνα πιθάρι μισοθαμένο"...εἶναι γερό, θεό-
γερο.."
τό κλωτσᾷ "πέτρα τό 'κανε ἡ φωτιά.."
βρίσκει καί τό κοχύλι τό βούκινο πεταμένο, τρέχει τό
βρέχει στή θάλασσα, τό παίζει "ἐδῶ εἴμαστε.. γυρί-
ζει γύρω-γύρω παίζοντας "...μωρέ γιά ἰδές κόσμο πού
κοντέψαμε νά χάσομε.."

Στόν οὐρανό φαίνονται σέ σχηματισμό τέσσερα ἀεροπλά-
να, ἡ βουή τους πλησιάζει, ὅλοι σηκώνουνε τό κεφάλι.
-Τί εἶναι τώρα τοῦτες οἱ μπαμποῦρες.."
ὁ καφετζῆς.

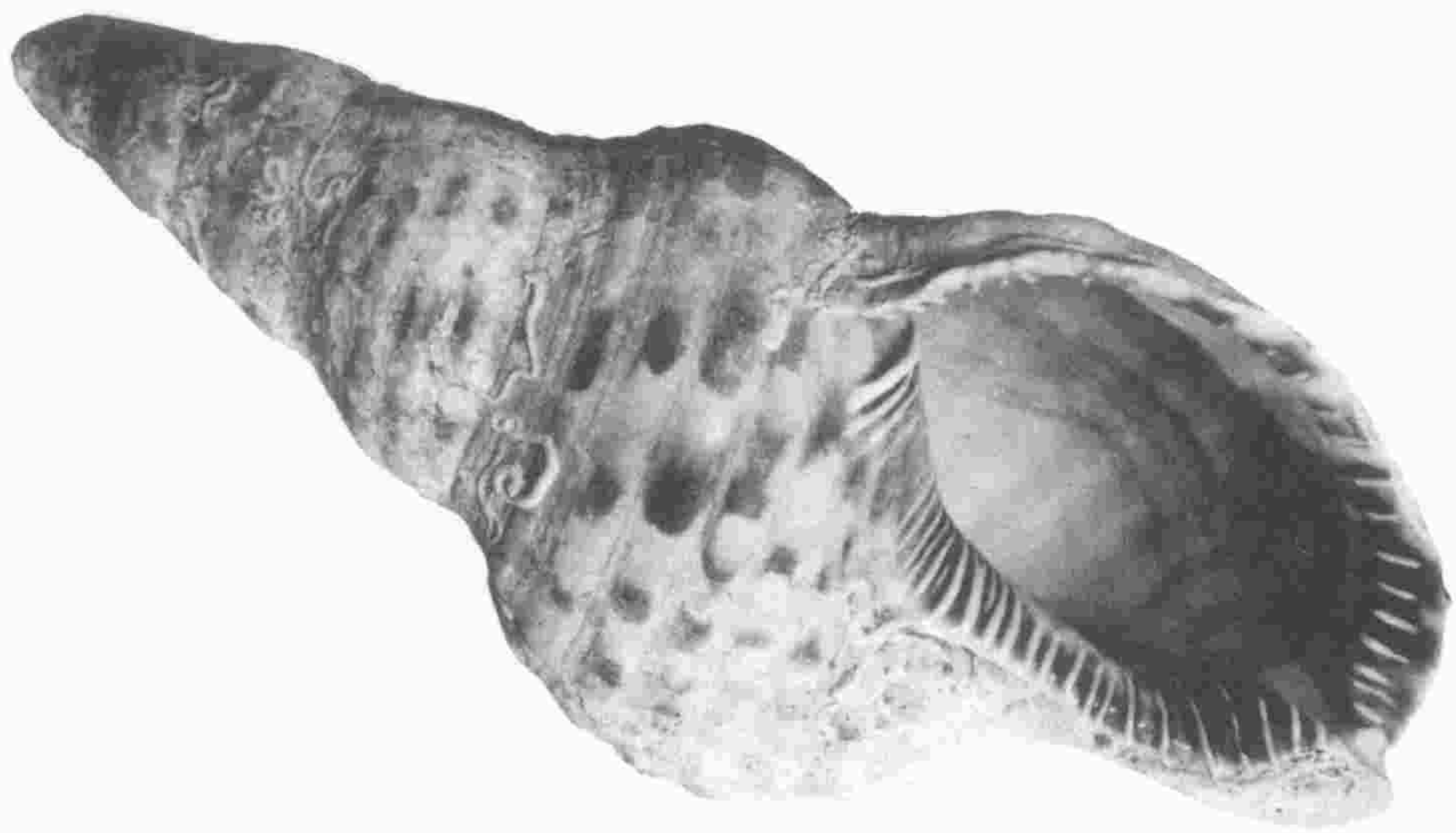
-Λές νᾶναι..θέτε νᾶναι γερμανικά.."
ὁ Μανώλης.

-Κι αὐτοί τά ἴδια; ἡ Γιασεμώ.

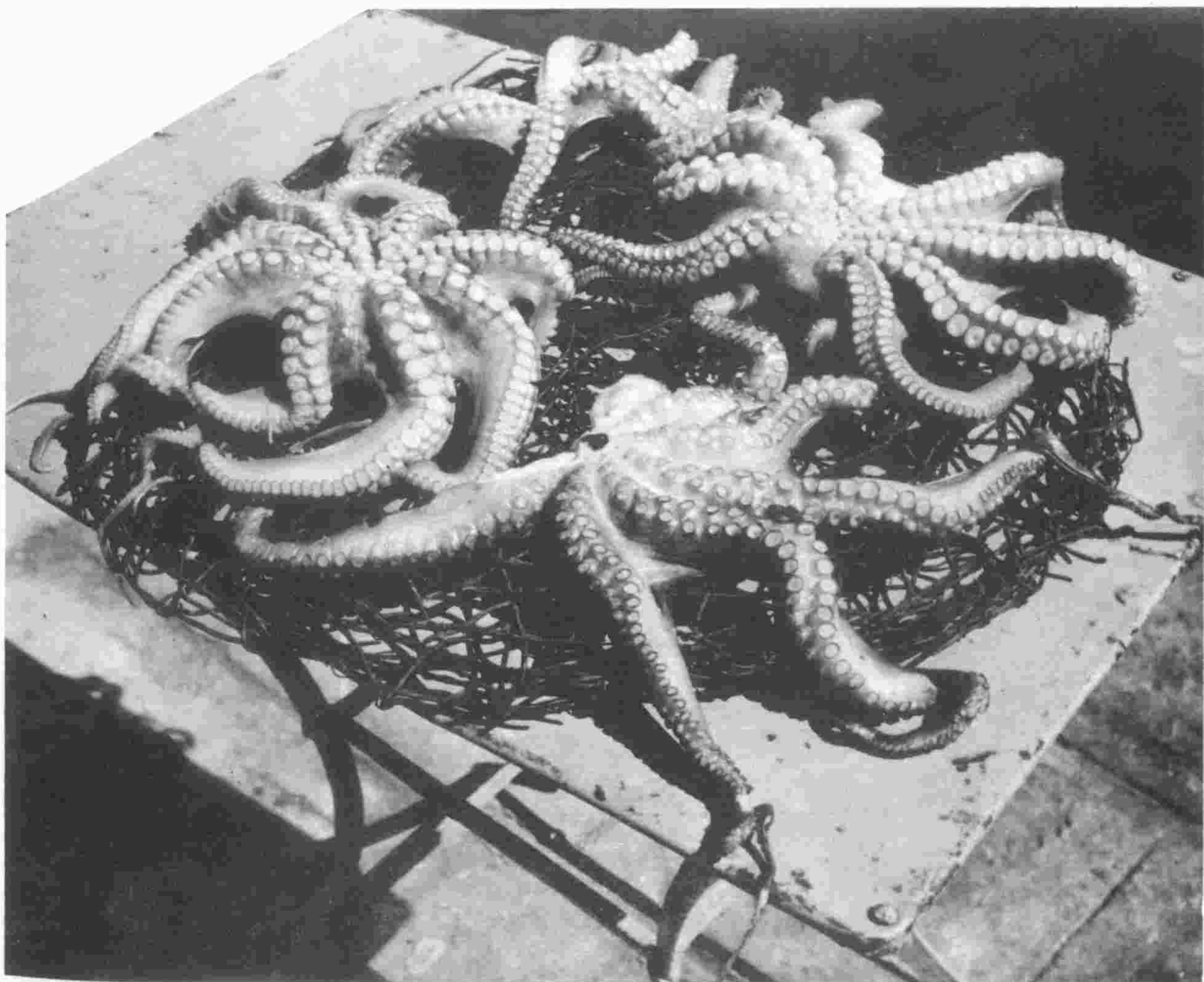
-Τά χειρότερα ὁ Φώτης "...φτοῦ κι ἀπ' τήν ἀρχή.."

-Λοιπόν φτοῦ κι ἀπ' τήν ἀρχή"... μένουνε ὅλοι ἄφωνοι..

Τέλος

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ βοοθητική

✓
④

